

Vlaams
Parlement

ingediend op **1875** (2018-2019) – Nr. 5
26 maart 2019 (2018-2019)

Amendementen

op het ontwerp van decreet

houdende diverse bepalingen
inzake omgeving, natuur en landbouw

Documenten in het dossier:

- 1875** (2018-2019) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nr. 2: Advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit
- Nr. 3 en 4: Amendementen

verzendcode: LEE

AMENDEMENT Nr. 39**voorgesteld door Tinne Rombouts, Wilfried Vandaele en Gwenny De Vroe**

Artikel 85/1 (nieuw)

In hoofdstuk 17 een artikel 85/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 85/1. In artikel 2.2.1, §1, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, wordt de zinsnede "en §6" opgeheven."

VERANTWOORDING

De procedurele bepalingen voor de plan-milieueffectrapportage (MER) zoals gedefinieerd in het decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM, hoofdstuk II. Milieueffectrapportage over plannen en programma's) gelden niet voor het geïntegreerde planningsproces voor het ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP). De gehele geïntegreerde procedure voor de plan-milieueffectrapportage, andere effectbeoordelingen en het RUP zijn volledig omschreven in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO). Er worden enkele artikelen van dit hoofdstuk II van titel IV van het DABM toch hernomen, onder andere

- artikel 4.2.3, dat de plan-mer-screening en ontheffingsmogelijkheid regelt;
- artikel 4.2.4, dat juist de integratie regelt;
- artikel 4.2.8, §1bis en §6, dat de inhoud van het plan-MER regelt;
- artikel 4.2.9, §1 en §2, dat bepaalt dat het plan-MER voor een RUP uitgevoerd moet worden door een erkende MER-coördinator.

Ook artikel 4.2.8, §6, is toegevoegd, hoewel dit artikel een procedure omschrijft waarbij de administratie bevoegd voor milieueffectrapportage van het Departement Omgeving een beslissing neemt over de specifieke richtlijnen voor elk op te maken plan-MER. Deze fase is volledig geregeld in de VCRO en staat hier aldus helemaal niet op zijn plaats. De zogenaamde specifieke richtlijnen voor een op te maken plan-MER voor een RUP worden volledig geïntegreerd in de scopingnota. Het is ook expliciet niet meer de bedoeling dat de dienst Mer, die in dat geval zelf in het planteam zit, hierover een effectieve beslissing neemt of zijn goedkeuring geeft. Het is daarom zeer aangewezen dat deze paragraaf van het DABM (artikel 4.2.8, §6) geschrapt wordt uit de VCRO om mogelijke procedurefouten te vermijden.

AMENDEMENT Nr. 40**voorgesteld door Tinne Rombouts, Wilfried Vandaele en Gwenny De Vroe**

Artikel 95/1 (nieuw)

Een artikel 95/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 95/1. In artikel 4.3.1 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 16 juli 2010, 4 april 2014, 25 april 2014, 8 december 2017 en 15 juni 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt tussen het derde en het vierde lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"De gemeenteraad kan gemotiveerd beslissen dat de voorschriften van een verkaveling in afwijking op het eerste lid, 1°, c), behouden blijven als weigeringsgrond voor zover van die verkavelingsvoorschriften niet op geldige wijze is afgeweken. Deze gemeenteraadsbeslissing wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. Ze treedt in werking veertien dagen na de bekendmaking ervan en is van toepassing op vergunningsaanvragen die worden ingediend vanaf de inwerkingtreding ervan."

2° aan paragraaf 2, eerste lid, 3°, wordt de volgende zin toegevoegd:

"Het vergunningverlenende bestuursorgaan kan gemotiveerd beslissen dat bepaalde voorschriften van verkavelingen ouder dan vijftien jaar, zoals bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 1°, c), of voorschriften van bijzondere plannen van aanleg ouder dan vijftien jaar, waarvan op grond van artikel 4.4.9/1 op rechtsgeldige wijze kan worden afgeweken, nog steeds de criteria van goede ruimtelijke ordening weergeven.".

VERANTWOORDING

Bij decreet van 8 december 2017 werd een aanpassing doorgevoerd in artikel 4.3.1 VCRO waardoor de voorschriften van verkavelingen die ouder zijn dan vijftien jaar niet langer een weigeringsgrond vormen voor de beoordeling van vergunningsaanvragen. Deze bepaling geldt niet voor verkavelingsvoorschriften die betrekking hebben op openbare wegenis en het openbaar groen. Deze bepaling werd ingeschreven omdat verouderde verkavelingsvoorschriften vaak een rem zetten op nieuwe ontwikkelingen die tot doel hebben het ruimtelijk rendement te verhogen en zodoende de druk op de open ruimte te verminderen. Het is een regeling die strikt geïnterpreteerd moet worden en niet automatisch recht geeft op een vergunning.

In de praktijk wordt deze bepaling soms aangewend om grootschalige meergezinswoningen aan te vragen binnen de context van een goedgekeurde verkaveling van eengezinswoningen met beperkt gabarit, terwijl deze niet steeds goed gelegen zijn. Het is voor de vergunningverlenende overheid, zowel in eerste aanleg als in graad van beroep, niet evident om de aanvraag te weigeren louter op basis van de niet-verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

Om die reden wordt de mogelijkheid ingeschreven dat de gemeenteraad kan beslissen, los van een concrete vergunningsaanvraag, om voor bepaalde verkavelingen de voorschriften te behouden als weigeringsgrond. Hier gaat het over de toepasbaarheid van de voorschriften in hun geheel op de verkaveling (punt 1°).

Op die manier kan de gemeente gebiedsgericht een afweging maken in functie van de ligging van de percelen en het belang dat zij aan de betrokken verkaveling hecht. Zo kan de gemeenteraad voor verkavelingen waarvan de voorschriften de gewenste ruimtelijke ontwikkelingen niet in de weg staan, maar die integendeel de ruimtelijke kwaliteit op die plaats garanderen, beslissen dat de voorschriften behouden blijven als weigeringsgrond. Bij de opmaak van deze beslissing hoeft de gemeenteraad niet te wachten tot de verkaveling effectief ouder is dan vijftien jaar, maar kan de gemeenteraad hierop anticiperen.

Gemeenten kunnen dus differentiëren en bepalen welke verkavelingen niet in aanmerking komen voor de bepaling dat voorschriften van oudere verkavelingen geen weigeringsgrond meer vormen. Op die manier kunnen ze sturend optreden in de ruimtelijke ontwikkeling met mogelijkheden voor hoger ruimtelijk rendement waar gewenst.

De beslissing van de gemeenteraad geldt voor onbepaalde duur. Indien de gemeente na verloop van tijd van oordeel is dat voor de verkaveling in kwestie de weigeringsgrond opnieuw kan worden opgeheven, kan ze uiteraard een nieuwe gemeenteraadsbeslissing in die zin nemen.

De beslissing van de gemeenteraad wordt bij uittreksel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad en treedt veertien dagen later in werking. Om problemen te voorkomen met lopende vergunningsaanvragen wordt bepaald dat de gemeenteraadsbeslissing van toepassing is op aanvragen, ingediend na inwerkingtreding van betrokken beslissing.

De gemotiveerde beslissing van de gemeenteraad om voorschriften van meer dan vijftien jaar oude verkavelingen te behouden als weigeringsgrond, moet overeenkomstig artikel 5.1.2, §1, tweede lid, 5°, van de VCRO worden opgenomen in het vergunningenregister. Deze beslissing is immers een administratieve beslissing met betrekking tot een verkavelingsvergunning respectievelijk vergunning voor het verkavelen van gronden.

De gemeenteraadsbeslissing inzake het behoud als weigeringsgrond heeft geen invloed op de toepasbaarheid van de regeling, vermeld in artikel 4.4.1, §3, van de VCRO. Deze paragraaf 3 bepaalt dat onder voorwaarden onderhoudswerken en vrijgestelde handelingen niet beschouwd worden als strijdig met voorschriften van het gewestplan, algemene plannen van aanleg, gewestelijke of provinciale RUP's en meer dan vijftien jaar oude verkavelingen.

Dat heeft tot gevolg dat de voorschriften van een vijftien jaar oude verkaveling eventueel wel een weigeringsgrond vormen voor vergunningen als de gemeenteraad hiertoe besloten heeft, maar dat de vrijgestelde handelingen wel nog kunnen, ook al zijn deze in strijd met de voorschriften van de meer dan vijftien jaar oude verkaveling.

Daarnaast wordt, in het kader van de beoordeling van een concrete vergunningsaanvraag, de uitdrukkelijke mogelijkheid ingeschreven dat de vergunningverlenende overheid gemotiveerd naar bepaalde voorschriften van een meer dan vijftien jaar oude verkaveling kan verwijzen, waarbij zij aangeeft dat deze voorschriften nog steeds belangrijke actuele criteria omvatten om op die specifieke plaats de goede ruimtelijke ordening te motiveren (punt 2°).

Immers, de regeling dat de strijdigheid met de voorschriften van oude verkavelingen niet langer een automatische weigeringsgrond is, betekent niet dat de voorschriften geen belangrijke actuele criteria meer zouden kunnen bevatten om de goede ruimtelijke ordening te beoordelen. Ook vandaag kan men bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening nog naar deze verkavelingsvoorschriften verwijzen om een vergunning te weigeren. Dit blijkt in de praktijk echter niet duidelijk te zijn. Om die reden wordt deze mogelijkheid uitdrukkelijk ingeschreven.

De vergunningverlenende overheid heeft hierbij de mogelijkheid om bepaalde voorschriften wel nog actueel te bevinden, terwijl zij over andere voorschriften misschien van oordeel is dat deze niet meer actueel zijn en ruimtelijk rendement in de weg te staan. Zo kan een gemeente het voorschrift met betrekking tot bijvoorbeeld eengezinswoningen nog steeds een actueel voorschrift vinden, maar de in de meer dan vijftien jaar oude verkaveling voorziene bouwvrije strook van 6 meter niet. De vergunningverlenende overheid zal telkens op het niveau van de vergunningsaanvraag dienen te motiveren welke voorschriften zij als criteria van de goede ruimtelijke ordening wenst te behouden.

Hetzelfde geldt voor bijzondere plannen van aanleg (BPA) ouder dan vijftien jaar waar de vergunningverlenende overheid mag van afwijken op basis van artikel 4.4.9/1. Ook al kan er op rechtsgeldige wijze afgeweken worden van stedenbouwkundige voorschriften van BPA's ouder dan vijftien jaar, de vergunningverlenende overheid kan bij de beoordeling van de aanvraag nog steeds oordelen dat het BPA belangrijke criteria omvat die de goede ruimtelijke ordening weergeven.

AMENDEMENT Nr. 41

voorgesteld door Tinne Rombouts, Wilfried Vandaele en Gwenny De Vroe

Artikel 97/1 (nieuw)

Een artikel 97/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 97/1. Aan artikel 4.4.9/1 van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 8 december 2017, wordt een lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De gemeenteraad kan gemotiveerd beslissen dat voor een bijzonder plan van aanleg, de afwijkmogelijkheid, vermeld in het eerste lid, niet kan worden toegepast. Deze gemeenteraadsbeslissing wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. Ze treedt in werking veertien dagen na de bekendmaking ervan en is van toepassing op vergunningsaanvragen die worden ingediend vanaf de inwerkingtreding ervan."."

VERANTWOORDING

Bij decreet van 8 december 2017 werd een artikel 4.4.9/1 ingevoerd in de VCRO, dat in een bijkomende afwijkmogelijkheid voorziet voor het vergunningverlenende bestuursorgaan bij de beoordeling van aanvragen voor omgevingsvergunningen, gelegen binnen de contour van een bijzonder plan van aanleg dat ouder is dan vijftien jaar op het ogenblik van de indiening van de aanvraag. Dit artikel blijft beperkt tot plannen van aanleg die een verfijning inhouden van een limitatieve lijst van gewestplanbestemmingen en kunnen nooit betrekking hebben op stedenbouwkundige voorschriften inzake wegenis, openbaar groen en erfgoedwaarden.

Om te vermijden dat hiervoor telkenmale een kostelijke en langdurige herzieningsprocedure van het BPA (door opmaak van een RUP) doorlopen dient te worden, bepaalt artikel 4.4.9/1 VCRO dat kan worden afgeweken van de voorschriften van oude BPA's. Deze bepaling werd ingevoerd naar analogie van de regeling voor oude verkavelingen om op die manier een hoger ruimtelijk rendement te verkrijgen via verdichting, renovatie en hergebruik. Het is een afwijkingsregeling die strikt geïnterpreteerd moet worden en niet automatisch recht geeft op een vergunning.

In de praktijk wordt deze bepaling soms aangewend om ongewenste ruimtelijke ontwikkelingen te realiseren. Het is voor de vergunningverlenende overheid, zowel in eerste aanleg als in graad van beroep, niet evident om de aanvraag te weigeren op basis van de niet-verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

Vandaar dat wordt bepaald dat de gemeenteraad kan beslissen dat voor een oud BPA de afwijkingsmogelijkheid in artikel 4.4.9/1 VCRO niet kan worden toegepast. Op die manier kan de gemeente gebiedsgericht een afweging maken in functie van de ligging van de percelen, de inhoud van de stedenbouwkundige voorschriften van elk BPA enzovoort.

Voor BPA's waarvan de voorschriften de gewenste ruimtelijke ontwikkelingen niet in de weg staan, maar die integendeel de ruimtelijke kwaliteit op die plek garanderen, kan de gemeenteraad beslissen dat er niet kan worden van afgeweken in toepassing van artikel 4.4.9/1 VCRO. Bij de opmaak van deze beslissing hoeft de gemeenteraad niet te wachten tot het BPA effectief ouder is dan vijftien jaar, maar kan de gemeenteraad hierop anticiperen.

Zoals bij meer dan vijftien jaar oude verkavelingen (zie wijziging aan artikel 4.3.2 VCRO) kunnen gemeenten differentiëren en bepalen welke BPA's niet in aanmerking komen voor de afwijkingsbepaling. Op die manier kunnen ze sturend optreden in de ruimtelijke ontwikkeling met mogelijkheden voor hoger ruimtelijk rendement waar gewenst.

De beslissing van de gemeenteraad geldt voor onbepaalde duur. Indien de gemeente na verloop van tijd van oordeel is dat voor het BPA in kwestie de afwijkingsmogelijkheid opnieuw kan worden toegepast, kan ze uiteraard een nieuwe gemeenteraadsbeslissing in die zin nemen.

De beslissing van de gemeenteraad wordt bij uittreksel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad en treedt veertien dagen later in werking. Om problemen te voorkomen met lopende vergunningsaanvragen wordt bepaald dat de gemeenteraadsbeslissing slechts van toepassing is op vergunningsaanvragen, ingediend na de inwerkingtreding van betrokken beslissing.

Daar belanghebbenden kennis krijgen van de gemotiveerde beslissing van de gemeenteraad om de afwijkingsmogelijkheid, in artikel 4.4.9/1, eerste lid, van de VCRO niet toe te passen, dient de beslissing niet alleen in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd te worden, maar moet deze beslissing ook opgenomen worden in het plannenregister (zie voorgestelde wijziging aan artikel 5.1.1, §1, VCRO).

Buiten de mogelijkheid voor de gemeenteraad om de afwijkingsmogelijkheid niet toe te passen voor bepaalde BPA's of delen daarvan, wordt bijkomend en uitdrukkelijk ingeschreven dat het vergunningverlenende bestuursorgaan, bij de behandeling van individuele vergunningsaanvragen, gemotiveerd kan beslissen om de afwijkingsmogelijkheid niet toe te passen indien het van oordeel is dat de stedenbouwkundige voorschriften nog steeds de criteria van een goede ruimtelijke ordening, bedoeld in artikel 4.3.1, §2, weergeven. Dergelijke beslissing wordt gemotiveerd.

Daarnaast wordt er, in het kader van de beoordeling van een concrete vergunningsaanvraag, de uitdrukkelijke mogelijkheid ingeschreven dat de vergunningverlenende overheid gemotiveerd naar bepaalde voorschriften van bijzondere plannen van aanleg ouder dan vijftien jaar, waarvan op grond van artikel 4.4.9/1 op rechtsgeldige wijze kan worden afgeweken, kan verwijzen. Hierbij motiveert zij dat deze voorschriften nog steeds belangrijke actuele criteria omvatten om op die specifieke plaats de goede ruimtelijke ordening te motiveren. Deze regeling wordt ingeschreven in artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 3°, van de VCRO. Voor de verdere verantwoording kan worden verwezen naar het amendement dat deze wijziging doorvoert.

AMENDEMENT Nr. 42**voorgesteld door Tinne Rombouts, Wilfried Vandaele en Gwenny De Vroe**

Artikel 98/1 (nieuw)

Een artikel 98/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 98/1. Aan artikel 5.1.1, §1, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 25 april 2014 en 8 december 2017, wordt een punt 8° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"8° de beslissing van de gemeenteraad inzake de afwijkingsmogelijkheid van een bijzonder plan van aanleg ouder dan vijftien jaar, conform artikel 4.4.9/1, laatste lid, van deze codex."."

VERANTWOORDING

De beslissing van de gemeenteraad dat voor een oud BPA de afwijkingsmogelijkheid in artikel 4.4.9/1 VCRO niet kan worden toegepast, moet worden ingeschreven in het plannenregister zodat deze informatie doorstroomt naar alle belanghebbenden.

AMENDEMENT Nr. 43**voorgesteld door Tinne Rombouts, Wilfried Vandaele en Gwenny De Vroe**

Artikel 99/1 (nieuw)

Een artikel 99/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 99/1. Aan artikel 5.2.1, §1/1, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2015, worden een punt 4° tot en met 7° toegevoegd, die luiden als volgt:

"4° akten betreffende de uitvoering van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet en van de wet van 12 juli 1976 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken, voor zover deze onbebouwde percelen betreffen;

5° akten tot vaststelling van een ruilverkaveling of herverkaveling met het oog op de realisatie van een ruimtelijk uitvoeringsplan als vermeld in hoofdstuk II van titel II van deze codex, voor zover deze onbebouwde percelen betreffen;

6° akten houdende herverkaveling uit kracht van de wet en de akten houdende herverkaveling uit kracht van de wet met planologische ruil, vermeld in artikel 2.1.18, artikel 2.1.48 en artikel 2.1.66, van het decreet van 28 maart 2014 betreffende de landinrichting, voor zover deze onbebouwde percelen betreffen;

7° natuurinrichtingsakten houdende kavelruil uit kracht van wet, met inbegrip van herverkaveling, vermeld in artikel 47 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu, voor zover deze onbebouwde percelen betreffen."."

VERANTWOORDING

Een ruilverkaveling of herverkaveling is kort gezegd een proces waarbij eigenaars (en gebruikers) van gronden kavels met elkaar ruilen met het oog op het optimaliseren van het grondgebruik.

Op basis van artikel 5.2.1, §1, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening is de instrumenterende ambtenaar verplicht om in alle onderhandse en authentieke akten van verkoop of van verhuring voor meer dan negen jaar van een onroerend goed, van een inbreng van een onroerend goed in een vennootschap, en ook in alle akten van vestiging van erfpacht of opstal en in elke andere akte van een eigendomsoverdracht ten bezwarende titel een aantal vermeldingen op te nemen.

Tevens moet in de authentieke akte de verklaring van de verkrijger worden opgenomen dat hij een stedenbouwkundig uittreksel heeft ontvangen, dat ten hoogste één jaar voor het verlijden van de authentieke akte werd verleend.

Bij een ruilverkaveling of herverkaveling zijn meestal een heel groot aantal percelen betrokken (bijvoorbeeld Willebringen: 5730 percelen) waarvoor op heden voor elk perceel een apart stedenbouwkundig uittreksel moet worden aangevraagd.

Zowel het behandelen van de aanvragen door de gemeente als het verwerken van de informatie door de ambtenaren van het ruilverkavelingscomité, de landcommissie of het natuurinrichtingscomité, vraagt een grote administratieve inspanning die vermeden kan worden.

De gemeente slaagt er op heden ook niet altijd in om deze aanvragen binnen de wettelijke termijn van dertig dagen te kunnen behandelen.

Het schrappen van deze informatieplicht voor ruilverkavelingen en herverkavelingen brengt dus enerzijds een administratieve vereenvoudiging met zich mee.

Anderzijds gaat het grote aantal aanvragen gepaard met een hoge kostprijs (gemiddeld 60-100 euro per perceel) die de totale kostprijs van een ruil- of herverkavelingsakte sterk doet stijgen.

Een algemene uitzondering op de informatieplicht lijkt echter niet aangewezen. Voorgesteld wordt om de uitzondering op de informatieplicht te beperken tot de onbebouwde percelen.

Voor bebouwde percelen die van eigenaar zouden veranderen, kan er bij gebrek aan een stedenbouwkundig uittreksel, en de daarin opgenomen gegevens, onvoldoende zekerheid worden geboden aan de nieuwe eigenaar omtrent de stedenbouwkundige toestand van de constructies en het eventueel voorhanden zijn van een as-builtontest. Deze uittreksels zijn bovendien het meest geschikt om gekende stedenbouwkundige misdrijven op te sporen. Ruil- en herverkavelingen betreffen echter in hoofdzaak (landbouw)gronden waarop geen constructies zijn opgericht en dus waarvoor veelal geen vergunningen zijn uitgereikt. De percelen waarop zich constructies bevinden, zijn beperkt in aantal en veranderen bovendien niet vaak van eigenaar.

Voor de meeste percelen gelegen binnen de kavelsgrens zal de uitzondering dus kunnen worden toegepast.

Men kan zich de vraag stellen in welke mate een stedenbouwkundig uittreksel voor deze onbebouwde percelen afzonderlijk een toegevoegde waarde biedt aangezien een aantal informatieplichten vooral belang heeft bij bebouwde percelen (omgevingsvergunning, verkavelingsvergunning, as-builtontest).

De lijst van akten waarvoor de informatieplicht en de verplichting van een stedenbouwkundig uittreksel niet geldt, wordt aldus uitgebreid met akten inzake onbebouwde percelen in het kader van:

- de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet;
- de wet van 12 juli 1976 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken;
- een ruilverkaveling of herverkaveling met het oog op de realisatie van een ruimtelijk uitvoeringsplan;
- artikelen 2.1.18, 2.1.48 en 2.1.66, van het decreet van 28 maart 2014 betreffende de landinrichting;
- artikel 47 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu.

Betreffende de andere informatieplichten maakt het ruilverkavelingscomité, de landcommissie of het natuurinrichtingscomité in het kader van het afbakenen van hun 'werkgebied', het openbaar onderzoek (en de nuttigverklaring van de verkaveling), een algemene gebiedsanalyse op waarbij onder meer aandacht wordt besteed aan de stedenbouwkundige bestemming van de percelen, en een eventueel toepasselijk voorkeur- of projectbesluit. Het ruilverkavelingscomité, de landcommissie of het natuurinrichtingscomité beschikt over voldoende expertise om deze zaken voor de gehele blokgrens te kunnen onderzoeken zonder dat er voor elk afzonderlijk perceel een uittreksel moet worden aangevraagd.

AMENDEMENT Nr. 44**voorgesteld door Tinne Rombouts, Wilfried Vandaele en Gwenny De Vroe**

Artikel 100/1 (nieuw)

Een artikel 100/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 100/1. In artikel 6.2.2 van dezelfde codex, toegevoegd bij het decreet van 25 april 2014 en gewijzigd bij het decreet van 8 juni 2018, wordt in punt 3° de zinsnede "betekening van de meldingsakte" vervangen door de zinsnede "voorafgaande uitdrukkelijke of stilzwijgende aktenaam"."

VERANTWOORDING

Dit betreft een technische aanpassing ten einde het woordgebruik in overeenstemming te brengen met de wijzigingen die in het artikel 6, tweede lid, van het Omgevingsvergunningendecreet zijn aangebracht.

AMENDEMENT Nr. 45**voorgesteld door Tinne Rombouts, Wilfried Vandaele en Gwenny De Vroe**

Hoofdstuk 19/1 (nieuw)

Een hoofdstuk 19/1 invoegen, waarvan het opschrift luidt als volgt:

"Hoofdstuk 19/1. Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning".

VERANTWOORDING

Voorliggende amendementen, en vooral de amendementen die artikel 107, 111 en 112 wijzigen in het Omgevingsvergunningendecreet, hebben tot gevolg dat voortaan een stilzwijgende aktenaam mogelijk is.

Daar voorliggend ontwerp van decreet nog geen wijzigingen aan het Omgevingsvergunningendecreet voorziet, wordt een bijkomend hoofdstuk ingevoegd, dat deze wijzigingen behandelt.

AMENDEMENT Nr. 46**voorgesteld door Tinne Rombouts, Wilfried Vandaele en Gwenny De Vroe**

Artikel 117/1 (nieuw)

Een artikel 117/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 117/1. In artikel 2, eerste lid, 6°, van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning worden tussen de woorden "de bevoegde overheid" en de woorden "akte heeft genomen" de woorden "uitdrukkelijk of stilzwijgend" ingevoegd."

VERANTWOORDING

Artikel 2 van het ontwerp van decreet bevat de op dat decreet van toepassing zijnde definities.

Punt 6° van dit artikel 2, eerste lid, definieert 'meldingsakte' als volgt: "het document waaruit blijkt dat de bevoegde overheid akte heeft genomen van een melding".

De voorliggende amendementen met betrekking tot de omgevingsvergunning wijzigen het systeem van melding in die zin dat indien er, na het verstrijken van een bepaalde termijn, geen uitdrukkelijke aktename is gebeurd, er een stilzwijgende aktename plaatsvindt. De huidige definitie wordt hieraan aangepast.

Elke beslissing over een melding (uitdrukkelijke of stilzwijgende aktename dan wel weigering van aktename) zal bekendgemaakt moeten worden (zie de wijziging aan artikel 111 van het Omgevingsvergunningendecreet).

Deze bekendmaking is van belang, aangezien er bij uitdrukkelijke of stilzwijgende aktename meteen gestart mag worden met de uitvoering van de stedenbouwkundige handelingen of de exploitatie. In dat geval dient men op de hoogte te zijn van eventuele voorwaarden die uitdrukkelijk opgelegd worden in een meldingsakte.

Bij weigering van aktename zal men ervan op de hoogte dienen te zijn dat men niet mag uitvoeren of exploiteren.

AMENDEMENT Nr. 47

voorgesteld door Tinne Rombouts, Wilfried Vandaele en Gwenny De Vroe

Artikel 117/2 (nieuw)

Een artikel 117/2 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 117/2. In artikel 6, tweede lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "voorafgaande meldingsakte" vervangen door de woorden "voorafgaande uitdrukkelijke of stilzwijgende aktename"."

VERANTWOORDING

Artikel 6, tweede lid, van het Omgevingsvergunningendecreet stelt uitdrukkelijk dat men voorafgaandelijk een meldingsakte moet verkrijgen voor een meldingsplichtig project.

De bij amendement voorgestelde wijziging aan artikel 111 van het ontwerp van decreet heeft tot gevolg dat er ook sprake zal zijn van een stilzwijgende aktename, meer bepaald bij het verstrijken van de daar opgenomen termijn van 20 of 30 dagen.

Aldus is het aangewezen om de meldingsplicht en de mogelijke uitvoerbaarheid van een gemeld project te koppelen aan de uitdrukkelijke dan wel stilzwijgende aktename, veeleer dan aan de meldingsakte.

AMENDEMENT Nr. 48**voorgesteld door Tinne Rombouts, Wilfried Vandaele en Gwenny De Vroe**

Artikel 117/3 (nieuw)

Een artikel 117/3 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 117/3. In artikel 105 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015, 15 juli 2016, 9 december 2016, 27 oktober 2017 en 8 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

"§1. De volgende beslissingen kunnen worden bestreden bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vermeld in titel IV, hoofdstuk VIII, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

- 1° de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing betreffende een omgevingsvergunningsaanvraag, genomen in laatste administratieve aanleg;*
- 2° de beslissing over een verzoek of initiatief tot het opleggen, wijzigen of aanvullen van de voorwaarden in laatste administratieve aanleg;*
- 3° de beslissing over een aanvraag tot afwijking van de algemene en sectorale milieuvoorwaarden;*
- 4° de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing betreffende een melding, vermeld in artikel 111 van dit decreet."*

2° in paragraaf 2, tweede lid, wordt het woord "vergunningsbeslissing" vervangen door het woord "beslissing".

VERANTWOORDING

Artikel 105, §1, van het Omgevingsvergunningendecreet somt de beslissingen op waartegen een verzoek tot schorsing of vernietiging kan worden ingediend bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen (RvVb).

Verduidelijkt wordt dat ook de beslissingen tot het al dan niet opleggen, wijzigen of aanvullen van de voorwaarden aanvechtbaar zijn bij de RvVb. Ook de stilzwijgende aktenaam wordt expliciet opgenomen.

Het tweede lid van artikel 105, §2, van het Omgevingsvergunningendecreet bevat specifieke regels rond toegang tot de RvVb. Deze bepaling wordt aangepast aan bovenvermelde verduidelijking inzake de bijstelling van voorwaarden.

AMENDEMENT Nr. 49**voorgesteld door Tinne Rombouts, Wilfried Vandaele en Gwenny De Vroe**

Artikel 117/4 (nieuw)

Een artikel 117/4 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 117/4. In artikel 111 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede en het derde lid worden vervangen door wat volgt:

"De bevoegde overheid, vermeld in artikel 107, neemt een beslissing over de melding binnen een termijn van:

1° twintig dagen als de melding louter betrekking heeft op de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van de derde klasse;

2° dertig dagen in alle andere gevallen.

Deze overheid stelt de persoon die de melding heeft verricht binnen dezelfde termijn daarvan in kennis. De termijnen, vermeld in het tweede lid, gaan in op de dag na de datum van de melding."

2° een vierde lid wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Als geen beslissing is genomen en ter kennis gebracht aan de persoon die de melding heeft verricht binnen de termijn, vermeld in het tweede lid, wordt de melding geacht te zijn geakteerd."

VERANTWOORDING

Artikel 111 van het Omgevingsvergunningendecreet legt de criteria vast waaraan het college van burgemeester en schepenen of de gemeentelijke omgevingsambtenaar een melding toetst.

Vervaltermijn en stilzwijgende aktename

Vooreerst strekt voorliggend amendement ertoe om van de beslissingstermijn een vervaltermijn te maken.

In tegenstelling tot bij een vergunning, staat het laten verstrijken van de beslissingstermijn niet gelijk aan een weigering (van aktename), maar wel aan een stilzwijgende positieve beslissing, namelijk een stilzwijgende aktename.

Termijn

De termijn om uitspraak te doen over een melding ingekort naar 20 dagen als het een melding betreft die louter slaat op de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van de derde klasse.

Bevat de melding meldingsplichtige stedenbouwkundige handelingen, dan wordt de beslissingstermijn op 30 dagen vastgelegd. Dit onderscheid is te verantwoorden door het verschil in te controleren aspecten. Bij de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van de derde klasse dient men louter de indelingslijst te verifiëren.

Bij meldingsplichtige stedenbouwkundige handelingen dient men deze handelingen niet alleen te leggen naast het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 betreffende de meldingsplichtige handelingen ter uitvoering van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, maar moet ook de overeenstemming met de voorschriften van stedenbouwkundige verordeningen, ruimtelijke uitvoeringsplannen, plannen van aanleg of vergunningen voor het verkavelen van gronden, of met de uitdrukkelijke voorwaarden van omgevingsvergunningen nagegaan worden en de plaats waar de handelingen uitgevoerd zouden worden.

Bekendmaking binnen eenzelfde termijn

Gelet op de gevolgen, meer bepaald een stilzwijgende aktename en het gegeven dat een project uitgevoerd of geëxploiteerd mag worden de dag na de datum van de betekening van de meldingsakte dan wel de dag na het verstrijken van de termijn van 20 respectievelijk 30 dagen (zie wijziging aan artikel 112 van het Omgevingsvergunningendecreet), moet de melder bij het verstrijken van de termijn van 20 respectievelijk 30 dagen op de hoogte zijn van de beslissing. Vandaar wordt erin voorzien dat de overheid binnen 20 respectievelijk 30 dagen de beslissing neemt én ter kennis brengt aan de melder.

Indien de bevoegde overheid nalaat zich uit te spreken over het meldingsplichtig, niet-verboden karakter van het voorwerp van de melding dan wel haar beslissing niet kenbaar maakt binnen de vervalttermijn van 20 respectievelijk 30 dagen, wordt de melding geacht stilzwijgend te zijn geakteerd.

Concreet betekent dit dat bij een melding voor louter een ingedeelde inrichting of activiteit van de derde klasse, ingediend op 1 mei, de beslissing uiterlijk 21 mei genomen en aan de melder ter kennis gegeven moet zijn. Het project kan dan, in geval van een uitdrukkelijke of stilzwijgende aktename, worden uitgevoerd of geëxploiteerd vanaf 22 mei.

Op 22 mei zal de melder niet alleen op de hoogte moeten zijn van de aktename maar ook van eventuele voorwaarden, opgelegd in een meldingsakte. Omgekeerd, bij weigering van aktename, zal de melder ook kennis moeten hebben van de beslissing, om te voorkomen dat hij ervan uit zou gaan dat er een stilzwijgende aktename is gebeurd, en hij de stedenbouwkundige handelingen uitvoert/de exploitatie aanvangt, terwijl dit niet het geval zou zijn.

In geval van een melding die digitaal werd ingediend, zal dit neerkomen op het registreren van de beslissing in het Omgevingsloket. De beslissing en de kennisgeving kunnen op dezelfde dag gebeuren. Bij analoge kennisgevingen zal er rekening mee gehouden moeten worden dat de kennisgeving tijdig gebeurt.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, waarin thans een termijn van bekendmaking is opgenomen rond de bekendmaking van de meldingsakte (aanplakking van een affiche, publicatie op de website, een individuele kennisgeving en een terinzagelegging) zal dan ook aangepast moeten worden. Hierbij zal rekening gehouden moeten worden met een spoedige aanplakking van een affiche, om betrokken derden op de hoogte te brengen van de (uitdrukkelijke dan wel stilzwijgende) beslissing over de melding.

Immers, in een regeling waar men de dag na uitdrukkelijke of stilzwijgende aktename kan beginnen met uitvoeren/exploiteren, is het geen optie om enkele dagen te wachten om een beslissing kenbaar te maken.

Betrokken derden zullen immers uiterlijk op het ogenblik van het uitvoeren van stedenbouwkundige handelingen of de exploitatie op de hoogte moeten zijn van het geakteerde karakter van deze handelingen of exploitatie, en eventuele voorwaarden die hieraan werden gesteld.

AMENDEMENT Nr. 50

voorgesteld door Tinne Rombouts, Wilfried Vandaele en Gwenny De Vroe

Artikel 117/5 (nieuw)

Een artikel 117/5 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 117/5. In artikel 112 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid worden de woorden "dan wel de dag na het verstrijken van de beslissingstermijn als de melding geacht wordt te zijn geakteerd" toegevoegd;

2° in het tweede lid worden de woorden "tot en met" vervangen door het woord "en".

VERANTWOORDING

Artikel 112 van het Omgevingsvergunningendecreet bepaalt de uitvoerbaarheid van de meldingsakte alsook de vervalregeling.

Daar niet langer een uitdrukkelijke aktename verplicht is, maar er ook een stilzwijgende aktename kan plaatsvinden (namelijk bij het verstrijken van de termijn van 20 dagen als de melding louter betrekking heeft op de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van de derde klasse dan wel 30 dagen in alle andere gevallen, zonder dat de overheid uitspraak heeft gedaan over de melding), dient de uitvoerbaarheid ook met deze mogelijkheid rekening te houden.

Daarnaast dient ook niet langer verwezen te worden naar artikel 100 van het Omgevingsvergunningendecreet, dat integraal betrekking heeft op het verval in geval van declassering.

Daar het project mag worden uitgevoerd of geëxploiteerd de dag na de datum van de betekening van de meldingsakte dan wel na het verstrijken van de beslissingstermijn, is het van groot belang dat zowel de melder als derden op de hoogte zijn van de beslissing.

Een melder zou immers al gestart kunnen zijn met de gemelde handelingen/exploitatie, terwijl een weigering hem nog niet bekend is. Daarnaast zou een derde geconfronteerd kunnen worden met een exploitatie of handelingen waarvan hij niet op de hoogte werd gebracht (zie ook verantwoording bij de wijziging aan artikel 111 van het Omgevingsvergunningendecreet).

AMENDEMENT Nr. 51

voorgesteld door Tinne Rombouts, Wilfried Vandaele en Gwenny De Vroe

Artikel 122/1 (nieuw)

Een artikel 122/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 122/1. Meldingen die zijn verricht voor de datum van inwerkingtreding van artikel 117/4 van dit decreet, worden behandeld overeenkomstig de bepalingen die geldig waren op het tijdstip waarop de melding werd ingediend."

VERANTWOORDING

Dit amendement regelt de afhandeling van lopende meldingen (zowel voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van de derde klasse als voor stedenbouwkundige handelingen) gedaan voor inwerkingtreding van de nieuwe regeling rond meldingen.

AMENDEMENT Nr. 52

voorgesteld door Tinne Rombouts, Wilfried Vandaele en Gwenny De Vroe

Artikel 124 (nieuw)

Een artikel 124 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 124. De Vlaamse Regering bepaalt de datum van inwerkingtreding van de volgende bepalingen van dit decreet:

1° artikel 57/1, 117/1, 117/2, 117/2, 117/3, 117/4, 117/5 en 117/12;

2° artikel 117/6 tot en met 117/8."

VERANTWOORDING

Voorliggende amendementen hebben tot gevolg dat de figuur van de melding aangepast wordt, alsook dat de vergunninghouder kan vragen om alle soorten voorwaarden, met inbegrip van 'ruimtelijke-orderingsvoorwaarden', bij te stellen.

Beide gevolgen noodzaken een aanpassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, aangezien zowel de bepalingen rond (onder andere de bekendmaking van) de meldingen aangepast moeten worden als de verruimde mogelijkheid tot bijstelling van voorwaarden uitgewerkt moet worden.

Daarnaast hebben deze wijzigingen ook een impact op het Omgevingsloket, onder andere doordat de projectsamenstelling aangepast moet worden en er in structurele beslissingsinformatie voorzien moet worden om de vraag tot bijstelling te kunnen linken aan de oorspronkelijke vergunning voor stedenbouwkundige handelingen, het automatisch aanpassen van een dossierstatus bij het verstrijken van een termijn en dergelijke.

Dergelijke zaken vereisen niet alleen een aanpassing van het Omgevingsloket, maar ook de dienstenleveranciers van de lokale besturen zullen de nodige aanpassingen moeten doorvoeren.

Vandaar dat de Vlaamse Regering de delegatie krijgt om de inwerkingtreding te bepalen rond de artikelen inzake de gewijzigde meldingsprocedure en om zich aan te passen inzake de bijstelling van voorwaarden.

Aangezien in een eerste reeks amendementen, ingediend op 21 maart (*Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 1875/3), bij amendement nr. 20 een artikel 117/2 wordt ingevoegd, en in een tweede reeks, ingediend op 26 maart (*Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 1875/5), bij amendement nr. 47 een tweede maal een artikel 117/2 wordt ingevoegd, worden in het nieuwe in te voegen artikel 124, beide artikelen 117/2 vermeld. Wanneer alle amendementen worden goedgekeurd, worden deze artikelen 117/2 hernummerd tot respectievelijk artikel 137 en artikel 135.

